

מה מקבל יפת מבל"ל?

התשקיף האחרון של בנק-לאומי, ש- מורסם ב-25 במאי, כולל הערה מעניינת (בעמוד 36). תחת הכותרת "בעלי עניין בבנק" נכתב כך: "הסכום הכולל של שכר הדיסקטורים, משכורת יו"ר הדיסקטורים ומונהלים-כלליים משותפים של הבנק והוצאות נלוות, כולל הוצאות סוציאליות והפרשות לפיצויי פיטורין ו/או לתשלומי פנסיה, אשר אינן חורגות מן המקובל, ששולם עלידי הבנק והברות- בנות שלו בשנתיים האחרונות, היה 1.92 מיליון לירות בשנת 1976, ו-4.2 מיליון לירות בגין 1977. בשנת 1977 הסכים הבנק למכור ליו"ר הדיסקטורים את כל

גם הפרטים על השכר ששילם הבנק למנהליו חסרים, ולא ניתן ללמוד כמה מקבלים ארנסט יפת ועוד שלושה מנהלים-כלליים. הסיבה לכך: התשקיף מוסר סכום כולל של מה ששולם לפת והברות ולחברי מועצת המנהלים עבור ישיבות דירקטוריון. אולם מידע פנימי שהגיע, איפשר לעשות את ההפרדה ולפרסם את גובה התמורה של יפת מבנק-לאומי בשנים האחרונות.

בשנת 1975 קיבלו הכל 1.017 מיליון לירות. מזה קיבלו הדיסקטורים 140 אלף ויפת והמנהלים הכלליים קיבלו 877 אלף לירות. יפת קיבל כמחצית הסכום.

הזוויחה ברחוב דנין 20
בלי פירוט

זכויות הבנק בבית שימש לו למגוריו, במחיר שנקבע לפי הערכת שמאי מוסמך. הבית האמור נמצא בשכונת צמרת בתל-אביב, ומחירו כיום כ-5 מיליון ל"י. אין התשקיף מוסר בכמה מכל הבנק ליו"ר הדיסקטורים שלו, ארנסט יפת, את הבית ומה היו תנאי השכירות עד כה. כן לא נמסר שם השמאי, ולא פורסמה הערכתו. כל אלה הם פרטים שחובה היה לפרסמם בתשקיף.

כאשר מכרה חברת "כלל" בתנאים מקבילים בית למנהלה הכללי, אהרון דוברת, ניתנו הפרטים הללו בתשקיף. כאשר מדובר בבנק לאומי, נאלמת הרשות לניירות-ערך דום, ואינה מעוה לכפות על בנק-לאומי פירסום פומבי בדבר ההסדר שעשה עם יפת.

גניבות מחשב

כל מי שנאבק עם מחשב והפסיד, יהנה לקרוא את ספרו החדש של תומס וויטסייד "קומפיוטרס קייפרס" (ב- אנגלית, הוצאת פרטיס הללו בתשקיף. הניאור אחד שידע משהו על מחשבים, יבקש וקיבל הלוואה מבנק, שאותה היה עליו להחזיר ב-12 תשלומים חודשיים. יחד עם ההלוואה קיבל גם פינקס החזר- הלוואה, עם תלושים חודשיים. מה עשה? תלש את התלוש האחרון, במקום את הראשון, ושלחו לבנק. הוא קיבל מיכתב- מחשב שהורה לו על פרעון ההלוואה והציע לו להשתמש שוב בשרותי ההלוואה של הבנק.

או, למשל, המיקרה בו הגיע בחור צעיר לעיר גדולה במזרח ארצות-הברית ופתח חשבון בבנק ידוע והודיע כי הוא מצפה להעברה בנקאית גדולה. כעבור כמה ימים הגיעה במחשב העברה של 2 מיליון דולר לזכות חשבונו. הוא משך את הכסף ונעלם. רק כעבור כמה חודשים התגלתה התרמית: עובדת בבנק ששלח את הוראת התשלום גילתה, כי התאהבה בצעיר, ששיכנע אותה להשתתף בתלעול שיעורר שימחה אצל חבר שלו, בעיר אחרת, ולשלוח הוראה במחשב לשלם לצעיר בו התאהבה 2 מיליון דולר. היא סיפרה כי נאמר לה שזו בדיחה, וכי החבר של החבר, שהוא מנהל הסניף בבנק שקיבל את ההוראה, רק יצחק עד כדי דמעות. כאשר שמע מנהל הסניף ששילם את הכסף את תיאורו של ממציא הבדיחה הוא לא צחק. שכן היה זה אותו אדם שפתח את החשבון ולקח את ה- כסף.

בארצות-הברית השלל הממוצע של שוד בנק הוא 10 אלפים דולר. בגניבות-מחשב הממוצע הוא פי עשרות ומאות, ולפי הערכת מחבר הספר גניבות המחשב עולות על 300 מיליון דולר לשנה. חלק ניכר מהן לא מתגלה כלל. אנשי-עסקים רבים, שלא עוזבים את מישרדם בלי לנעול את הכספת ואת כל המנעולים, לא שמים לב למסוף המחשב ולא טורחים להכניס לתוכניות המחשב אמצעי זהירות וביטחון. למישרת ישראל, אגב, אין אף מומחה למחשבים.

מישרד התעשייה והאשכוליות

במדינת ישראל קיימים כמה אנאכ- רוניזמים, ואחד מהם הוא האשכוליות. לפני שנים רבות החליט מישרד התיירות כי יש לעודד הדרכת תיירים וכי המונויות הרגילות אינן מצוידות בנהג שהוא גם מדרוך מוסמך. הוחלט לאפשר למונאי-דרך לרכוש רכב מונית עם פטור ממס, כמו מונית, בתנאי שיעסקו רק בהובלת תיירים ולא יעבוד כמונית. רכב זה נקרא "אש- כולית", שכן על דלתותיו הודבק סמל מישרד התיירות: אשכול ענבים הנישא בידי שני אנשים. יש כיום כ-200 אשכר- ליות בארץ.

איש לא חשב כי ישראל היא המדינה היחידה בעולם שבה פטור סוג רכב כזה ממס. איש גם לא בדק מאז, אם הדבר נחוץ. העסק רץ מאז. עשרות אשכוליות פועלות כל שנה ואינן יכולות לחדש את רשיון הרכב בלי אישור מחלקת האשכר- ליות במישרד התיירות ומחלקה מקבילה במישרד התחבורה. עשרות פקידים שוק- דים על טפסי האשכוליות ויש פרנסה ליהודים.

החברות המפעילות את האשכוליות, בניגוד לנהגי מוניות רגילים, חייבות למלא שורה של טפסים. יש להגיש דו"חות של רואה-חשבון ופקידים, ולקיים הנהלה מסודרת של הניירות לשימוש אנשי מיש- רד התחבורה בראשות יצחק שדמי, עוזר ראשי לרכב ותיירות. כל הניירת המיוחדת לאשכוליות מייקרת את השרות לתייר ב-30%. כך, לפחות, גורסים ראשי החב- רות בעלות האשכוליות. להערכתם, כל נהג אשכולית משלם 1500 לירות לשנה כהוצאות ניירת-אשכולית.

השוואת מחירים מראה, כי באירופה שכירת מכונית עם נהג ב"הרץ", ל-150 ק"מ, עולה 70 דולר. בארץ עולה מכר- נית כזו בשרותי האשכולית 110 דולר. מישרד התחבורה מאשר רשיונות אש- כולית רק לחברה בע"מ, בעוד שרשיון מונית ניתן לפרטי. הדבר מחייב שוב הוצאות ניהול חברה. למעשה אין הבדל במסוי ברכישת מונית או אשכולית. כל נהג מונית יכול להוביל תיירים, אך לנהג אשכולית אסור להוביל נוסעים ישראלים. הדבר המתבקש הוא: ביטול מעמד האש- כוליות וחזרה למצב הקיים בכל העולם, בו נהגי מוניות מובילים תיירים. הדבר יזויל אמנם את השרות לתייר אולם יגדיל את ממדי האבטלה הסמויה במישרדי הממשלה.

הבשר הארגוניני' היה רומני

ביום השני שעבר ערכה שגרירות אר- גנטינה הצעות בשר ל-300 מוזמנים, לרגל יום ארגנטינה בגני-התערוכה בתל-אביב. כאשר ניגשו להכנה התברר כי לא ניתן להציג סטייק ארגנטיני עשוי כהלכתו, שכן הבשר הארגנטיני המיובא לישראל מובא ללא עצמות, כשהוא מפורק. סטייק ארגנ- טיני בלי עצם בריאה אינו סטייק. לא היה מנוס מקניית בשר רומני, המיובא ארצה ברבעי-בקר על עצמותיהם, כדי להכין ממנו "סטייק ארגנטיני".

עיקולי מסי-הכנסה

שלטונות מסי-הכנסה נוהגים לעיתים לעקל השבונות של חייבים. כאשר מוצא צו-עיקול, נשלח מיכתב אל הנהלת הבנק עם העתק ללקוח ובו הוראה לעקל את החשבון. מאותו הרגע אין לגעת בחשבון. מה שקורה בפועל הוא, שהמיכתב מגיע בו בזמן הן ללקוח והן להנהלה הראשית. אולם עד שהוא מגיע לסניף שבו מוצי החשבון עובדים כמה ימים. ללקוח יש זמן למכביר כדי להכין את חשבונו ל- עיקול. לרוב גם דואג הסניף המקבל את המיכתב להודיע ללקוח, כי הגיע מיכתב והוא מעכב את התיצוע עד שחלקו מספיק לרוקן את החשבון.

לקוח שהוצא נגדו צו-עיקול כזה, יכול לא לשלם חובות בעשך מכתב חודשיים, בנימוק כי חשבונו עוקל. התוצאה: הוא יוצא ברווח אודות עיקול שהוצא נגדו.

סאדאת

ושרי ישראל

שרי ממשלת ישראל כתבו עד כה ספ- רים רבים. הספרים יצאו לאור, נמכרו וכל ההכנסות זרמו לכיסים הפרטי של השרים, למרות שהחומר הדרוש לכתובת הספרים הגיע לשרים בתוקף תפקידם הממלכתי. לרוב הם גם נעזרו בפועל בשרותים ממלכתיים לכתובת הספר. בימים אלה הופיע בעברית ספרו של נשיא מצרים, אנואר אל-סאדאת בעמוד הראשון של הספר נכתב, כי ההכנסות ממכירת הספר ברחבי העולם ובמצרים הוקדשו על-ידי המחבר לפיתוח כפר הולדתו.

שווילי

רוכב שוב

המפיק הזיזם הזרין, מיכאל שווילי פועל שוב. ברחבי הארץ מוצג עתה הסרט "הגשש בשכונה שלנו", כאילו זה סרט צבעוני חדש של "הגשש החינור", האמת היא, שזהו הסרט הישן של "הגשש" "השכונה שלנו", שצולם בשחור-לבן. שווילי רכש את הזכויות להקרנה מחו- דשת מן המפיק אברהם דשא, בסכום של כ-75 אלף לירות. הוא העתיק את הסרט על פילם צהבהב, העושה רושן של צבע, והדפיס את כותרות הפתיח בפילם צבעוני. גם המודעות לסרט הישן חדש הן בצבע. הוא השקיע סכום כולל של 200 אלף לירות, כולל פירסום, ומציג את הסרט ברחבי הארץ. לפי מספם הצופים עד כה, יש לשער כי שווילי יגרו- חצי מיליון לירות תוך חודש.

מחסור חמור

בבשר

לסטייקים

אין להשיג בשר לסטייקים מבקר ח פילה. בעלי מיסעדות רבים התלוננו ל- הם משלמים 190 לירות לקילו סטייק פילה וגם במחיר זה קשה להשיג התאחדות בתי-המלון הקלה על המצ- כשהינאח למלונות סטייקים ומכרה אות ב-145 לירות הקילו, אולם הכמות נגמרה חיש מהר. הסיבה למחסור היא ריבוי התיירים הזורמים בעיקר סטייקים. בימים הקרובים יתייקר שוב הבשר הקפוא. עד כה מכרה הממשלה בשר קפוא (רומני) ב-19 לירות הקילו, ב- מע"מ, ועתה היא מעלה את מחירו ל-26 לירות הקילו.

הרץ ותקנות

הערביות

חברת "הרץ" להשכרת רכב מצוי ללקוחותיה הסדר של כרטיסי-אשרא לפיו ישלם הלקוח בחו"ל בכרטיס-אשר של "הרץ" מותרות מכונית של "הרץ". הלקוח נדרש להציג מיכתב של בנ- שבו מתחייב הבנק לנכות מחשבון חלק כל סכום לפי הוראותיה של "הרץ". הלקוח שנתן הוראה לבנק להוציא מיכ- כזה אינו יכול לתחרט ולחזור בו. כמה בנקים סירבו לנהוג לפי החס- הזה ולא הוציאו מיכתבים כנ"ל. העירו, כי הסיפור הזה כמותו כתוצ- כבני-ערביות בנקאיות שיש עליהם בלה מטעם בנקי-ישראל לגבי נפח ער- יות המוצא. מן הראוי כי בנקי-ישראל יבדוק- ההסדר שמציעה "הרץ" ללקוחותיה.